

Març 2023

“Viviú com a fills de la llum. Perquè el fruit de la llum és aquest: bondat, justícia i veritat” (Ef 5,8-9).

Pau escrigué a la comunitat d'Efes, una ciutat gran i imponent, on havia viscut batejant i evangelitzant.

Probablement es troba a Roma, a la presó, cap a l'any 62. La situació és de patiment i, en canvi, escrigué a aquests cristians, no tant per resoldre problemes de la comunitat sinó per anunciar-los la bellesa del disseny de Déu sobre l'Església naixent.

Recorda als efesis que, pel do del baptisme i de la fe, han passat de “ser tenebra” a “ser llum” i els encoratja a comportar-se de manera coherent.

Per a Pau es tracta de recórrer un camí, de fer un creixement continu en el coneixement de Déu i de la seva voluntat d'amor, de recomençar cada dia.

Per tant, desitja exhortar-los a viure el dia a dia segons la crida que han rebut: ser “imitadors de Déu” (cf. Ef 5,1) com a “fills estimats”: sants, misericordiosos.

“Viviú com a fills de la llum. Perquè el fruit de la llum és aquest: bondat, justícia i veritat”.

També nosaltres, cristians del segle XXI, som cridats “a ser llum”, però podem sentir-nos inadequats, condicionats pels nostres límits o aclaparats per les circumstàncies externes.

Com caminar amb esperança, malgrat les tenebres i les incerteses que a vegades semblen dominar-nos?

Pau continua animant-nos: és la Paraula de Déu viscuda la que ens il·lumina i ens fa capaços de “resplendir com estrelles” (Fl 2, 15) enmig de la humanitat desorientada.

“Com un altre Crist, cada home i cada dona pot fer la seva aportació [...] en tots els camps de l'activitat humana: la ciència, l'art, la política. [...] Si acollim la seva Paraula sintonitzem cada vegada més amb els seus pensaments, sentiments i ensenyaments. Aquesta il·lumina totes les nostres activitats, redreça i corregeix cada expressió de la nostra vida. [...] El nostre “home vell” sempre està a punt per a retirar-se a l'àmbit privat, cultivar els petits interessos personals, oblidar-se de les persones que ens passen al costat, restar indiferent davant el bé públic i les necessitats dels qui ens envolten. Tornem a encendre en el nostre cor la flama de l'amor i tindrem ulls nous per mirar al voltant nostre” ^[1].

“Viviú com a fills de la llum. Perquè el fruit de la llum és aquest: bondat, justícia i

veritat”.

La llum de l’Evangeli, viscuda pels individus i les comunitats, dona esperança i reforça lligams socials; fins i tot quan calamitats com la covid causen dolor i agreugen la pobresa.

En plena pandèmia —ens explica Jun—, una comunitat de les Filipines va quedar devastada pel foc, i moltes famílies ho van perdre tot: “Malgrat que som pobres, la meva dona Flor i jo sentíem un fort desig d’ajudar. Vaig compartir aquesta situació amb el grup de motociclistes del qual formo part, encara que sabia que estaven patint com nosaltres. Però això no va impedir que els meus amics treballassin de valent: vam recollir llaunes de sardines, espaguetis, arròs i altres aliments que vam donar a les víctimes de l’incendi.

Sovint, la meva dona i jo ens sentim desanimats pensant què ens depararà el futur, però sempre recordem la frase de l’Evangeli que diu: “Qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà, però el qui la perdi per mi i per l’Evangeli, la salvarà” (Mc 8,35). Encara que no siguem rics, pensem que sempre podem compartir alguna cosa per amor de Jesús en l’altre, i és aquest amor el que ens empeny a continuar donant sincerament el que tenim i a tenir confiança en l’amor de Déu”.

Es tracta, doncs, de deixar-nos il·luminar en el fons del cor. Els bons fruits d’aquest camí —bondat, justícia i veritat— són grats als ulls del Senyor i esdevenen testimonis de la vida bona de l’Evangeli, més que qualsevol altre discurs.

I no oblidem el suport que rebem de tots els qui comparteixen amb nosaltres aquest Sant Viatge de la vida. El bé que rebem, el perdó recíproc que experimentem, la comunió de béns materials i espirituals que podem viure: tot plegat, ajudes precioses que ens obren a l’esperança i ens fan testimonis.

Jesús ha promès: “Jo soc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món.” (Mt 28, 20).

Ell, el Ressuscitat, font de la nostra vida cristiana, està sempre amb nosaltres en la pregària comuna i en l’amor recíproc, per escalfar-nos el cor i il·luminar la nostra ment.

Letizia Magri i l’equip de la Paraula de Vida

^[1] Chiara LUBICH, *Paraula de vida* setembre 2005, *Ciutat Nova* 9/2005.